

10 e Kamer

Nr. 730/07
VAN HFT PARKETNr. 61035102
VAN HLT ARRESTG.S.J. – eiser tot
herstel

24 april 2008

Het hof van beroep te Gent, tiende correctionele kamer, heeft het volgende arrest uitgesproken in de zaak:

Hypothecaire inschrijving
Vergunningsregister

Verwijzing naar de rechtbank van
van eerste aanleg te Turnhout,
zetelend in burgerlijke zaken.

not. 66.81.100222/99 van het Openbaar Ministerie en:

1. De stedenbouwkundig inspecteur, aangesteld voor het grondgebied van het Vlaams Gewest, Koning Albert II laan 19, bus 22 te Brussel
2. De stedenbouwkundig inspecteur, aangesteld voor het grondgebied van de provincie Antwerpen, met kantoren gevestigd te Antwerpen, Copernicuslaan 1 bus 9

verweerders op de vordering tot intrekking van een veroordeling,
eisers tot herstel,
appellanten,

legon:

Nr. _____
geboren te _____ op _____, wonende te _____

eiser op de vordering tot intrekking,
oorspronkelijke beklaagde,
geïntimeerde,

1. Het hof hoorde op de openbare terechtzitting van 7 maart 2008 in het Nederlands.

de oorspronkelijke beklaagde, eiser op de vordering tot intrekking, in zijn middelen van verdediging bij monde van meester Pierre Van Hoey voor meester De Schoenmaeker, beiden advocaat aan de balie te Mechelen,

het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van Jan De Clercq, substituut procureur-generaal.

eisers tot herstel, verweerders op de vordering tot intrekking van een veroordeling, in hun eisen bij monde van meester Johan Claes, advocaat aan de balie te Antwerpen

2.1. Geïntimeerde werd als beklaagde vervolgd voor de correctionele rechtbank te Turnhout wegens instandhouding, van 12 september 1999 tot 20 juni 2002, van een aanzienlijke wijziging van het reliëf van de bodem van een onroerend goed gelegen in agrarisch gebied.

2.2. Bij brief van 20 juni 2002, op het parket van de procureur des Konings te Turnhout ontvangen op 24 juni 2002, maakte de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur zijn herstellvordering over. Zij strekt tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand. De oorspronkelijke dagvaarding werd aan de geïntimeerde betekend op 13 oktober 2003.

2.3. Bij verstekvonnis van 15 januari 2004 werden de feiten bewezen verklaard en werd de geïntimeerde tot een straf veroordeeld. Het herstel in de oorspronkelijke toestand werd bevolen, onder verbeurte van een dwangsom per dag vertraging in het naleven van het bevel tot herstel.

Bij vonnis van 16 september 2004 op verzet gewezen, werd het verstekvonnis vernietigd, worden de feiten bewezen verklaard en werd de geïntimeerde opnieuw tot een straf veroordeeld. Wat betreft de herstellvordering en (impliciet) de dwangsom werd de heropening van het debat bevolen en werd het openbaar ministerie verzocht na te gaan of de herstellvordering reeds door de geïntimeerde werd uitgevoerd.

2.4. Ingevolge de gedeeltelijke vernietiging van artikel 146, derde lid, van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna: DORO) bij arrest van 19 januari 2005 van het Grondwettelijk Hof vorderde de geïntimeerde, bij verzoekschrift van 18 mei 2005 neergelgd ter griffie van de correctionele rechtbank van Turnhout, de intrekking van het vonnis van 16 september 2004 overeenkomstig artikel 10 van de *Bijzondere Wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof*.

2.5. Bij vonnis van 16 februari 2006 maakte de correctionele rechtbank van Turnhout (hierna: het bestreden vonnis) de veroordeling ongedaan en verklaarde zich onbevoegd om kennis te nemen van de herstellvordering en (impliciet) de dwangsom, nu de herstellvordering pas aantagig was gemaakt na 21 augustus 2003, dit is na de inwerkingtreding op 22 augustus 2003 van het gedeeltelijk vernietigde artikel 7 van het Decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het DORO, dat het instandhoudingsmisdrijf inzake stedenbouw gedeeltelijk niet langer strafbaar stelde.

Tegen dit vonnis heeft de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur aangesteld voor de provincie Antwerpen hoger beroep ingesteld.

2.6. Het hof van beroep te Antwerpen, correctionele kamer, heeft bij arrest van 25 oktober 2006 de beroepen beslissing bevestigd. Eerste appelliant en voor zoveel nodig tweede appelliant stelden beroep in cassatie in tegen dit arrest.

Het Hof van Cassatie heeft op 5 juni 2007 over het cassatieberoep uitspraak gedaan. Het bestreden arrest werd vernietigd en de zaak werd naar het hof van beroep te Gent verwezen.

3. Het bovenstaande houdt in dat het hof niet geval is om te beslissen over het bestreden vonnis voor zover het de veroordeling van de geïntimeerde tot een straf ongedaan maakt. Op het hoger beroep van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur dient het hof zich uit te spreken over de beslissing van de eerste rechter waarbij hij zich onbevoegd verklaarde om kennis te nemen van de herstellvordering en de dwangsomvordering en de zaak voor de behandeling van deze vorderingen niet heeft verwozen naar de bevoegde rechter bij toepassing van artikel 13 § 5 van de bijzondere wet op het Grondwettelijk Hof

4. Het gegeven dat appellanten door het openbaar ministerie niet werden gedagvaard overeenkomstig artikel 12 § 3 van de bijzondere wet brengt niet mee dat de vordering tot intrekking niet ontvankelijk zou zijn. De beslissing van de eerste rechter waarbij de vordering tot intrekking ontvankelijk werd verklaard is overigens door het hoger beroep van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur niet bestreden.

5. Terecht oordeelde de eerste rechter dat hij niet langer bevoegd was om over de herstellvordering en de vordering tot verbeurte van een dwangsom uitspraak te doen, nu de herstellvordering voor de rechter werd ingesteld op 13 oktober 2003, een ogenblik dat de instandhouding niet meer strafbaar was.

Deze beslissing impliceerde evenwel dat hij toepassing diende te maken van artikel 13 § 5 van de bijzondere wet op het Grondwettelijk Hof en de herstellvordering en de dwangsomvordering naar de bevoegde rechter diende te verwijzen, ook al was daarover ten tijde van het vernietigingsarrest van het Grondwettelijk Hof nog niet beslist bij een in kracht van gewijsde gegaane beslissing.

6. Krachtens artikel 13 § 5 van de bijzondere wet op het Grondwettelijk Hof diende de eerste rechter de herstellvordering en de dwangsomvordering te verwijzen naar de rechtbank van eerste aanleg te Turnhout, zetelend in burgerlijke zaken.

Nu het hof beslist dat de eerste rechter zich terecht niet bevoegd verklaarde dient het hof te doen wat de eerste rechter na de vaststelling dat hij niet langer bevoegd was had moeten doen nl. de herstellvordering en de dwangsomvordering verwijzen naar de rechtbank van eerste aanleg te Turnhout, zetelend in burgerlijke zaken. De devolutieve kracht van het beroep brengt wel mee dat het hof de verwijzing dient te doen die de eerste rechter niet deed, maar houdt niet in dat het hof deze vorderingen zou moeten verwijzen naar het hof van beroep te Antwerpen, zetelend in burgerlijke zaken. De beslissing over de herstellvordering en de dwangsomvordering, waarop de vordering tot intrekking nog betrekking heeft, en waarbij de behandeling van deze vorderingen was uitgesteld naar een latere terechtzitting in afwachting van het resultaat van een aanvullend onderzoek, werd immers in eerste aanleg gewezen en was niet door enig beroep bestreden.

7. De bepaling van artikel 149 § 1 DORO met betrekking tot het voorafgaande concludende advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid staat niet in de weg aan voormelde beslissing. Het staat niet aan het hof daarover uitspraak te doen; dit komt toe aan de rechter naar wie de herstellvordering en de dwangsomvordering wordt verwezen.

OP DEZE GRONDEN,

Het hof, rechtsprekend op tegenspraak,

gelet op de hiervoor aangehaalde artikelen en de artikelen:
24 van de wet van 15 juni 1935,
190 Wetboek van Strafvordering,

beslissend binnen de perken van het hoger beroep en van de verwijzing:

bevestigt het vonnis van 16 februari 2006 van de correctionele rechtbank van Turnhout voor zover deze zich niet bevoegd verklaart om kennis te nemen van de herstellvordering en de vordering tot verbod van een dwangsom.

doet het toniet voor zover de eerste rechter deze vorderingen niet verwijst naar de bevoegde rechter en daarover opnieuw beslissend:

verwijst de herstellvordering en de dwangsomvordering naar de rechtbank van eerste aanleg te Turnhout, zetelend in burgerlijke zaken; zegt dat hierbij de artikelen 660 tot 663 van het Gerechtelijk Wetboek krachtens artikel 13 § 5 van de bijzondere wet op het Grondwettelijk Hof van toepassing zijn.

zegt dat over de kosten zal worden beslist door de rechter naar wie de zaak wordt verwezen.

Kosten:
Afschriften:
Opstelrecht ber.bekl.:
Dagvaarding:

+ 10 % :

Totaal .€

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van 24 april 2008.

Aanwezig

Dirk Van Remoortel, kamervoorzitter,

Marijke Schautteet, raadshoor,

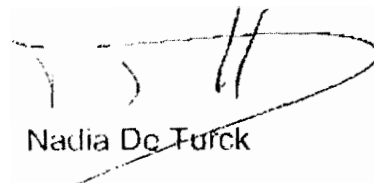
Nadia De Turck, raadshoor,

Jan De Clercq, substituut-procurateur-generaal,

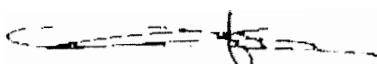
Kristoffel Goossens, griffier;

Kristoffel Goossens

Nadia De Turck

Marijke Schautteet

Dirk Van Remoortel

ARS-nr. : 2008/1580

Aangeboden op 29 APR. 2008

Niet te registreren;

1770.

De Procureur,
M. CASSAN